

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 104 din 26.03.2025

Dosar nr. 20/2023

Petiția nr. 337/16.01.2023

Petentă: .....

Reclamat: Inspectoratul General pentru Imigrări

Obiect: petenta reclamă faptul că IGI București a acordat tatălui copilului său, un permis de ședere ca membru de familie al cetățenilor români deși acesta nu îndeplinește condițiile.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. .... cu adresa de comunicare a actelor de procedură București, Sector ..., Șos. .... nr. ...., Bl. ...., sc....., et....., ap....., ...@yahoo.com

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

2. Inspectoratul General pentru Imigrări cu sediul în București, Sector 1, Str. Nicolae Iorga nr. 22

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 337/06.03.2023 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 1820/06.03.2023 a fost citată partea reclamată, părțile fiind invitate la ședința de audieri din data de 27.03.2023 (filele 35-39 la dosar). Părțile au fost prezente la audieri.

5. În ședința de audieri, Colegiul director a ridicat, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării raportat la obiectul petiției deoarece CNCD nu are competența materială să se pronunțe asupra emiterii permisului de ședere, acesta fiind un act administrativ.

6. Partea reclamată a transmis un punct de vedere la dosar, la data de 27.03.2023, însoțit de un set de înscrisuri (filele 41-156 la dosar).

7. În ședința de audieri s-au comunicat petentei punctul de vedere și înscrisurile transmise de reclamată la dosar, acordându-se acesteia un termen pentru depunerea de note/concluzii scrise.

8. Petenta nu a comunicat la dosar note/concluzii scrise sau alte înscrisuri în termenul acordat.

9. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

10.În ședința de audieri, petenta a solicitat respingerea excepției de necompetență materială a Consiliului pentru Combaterea Discriminării ridicată din oficiu, de Colegiul director.

11. Petenta reclamă posibile fapte de discriminare, arătând că partea reclamată a comis un abuz în ceea ce privește acordarea permisului de ședere pe teritoriul României ca membru de familie al cetățenilor români, cu valabilitate de 5 ani, tatălui fetei sale, în ciuda neîndeplinirii/nerespectării complete a sarcinilor de către acesta față de copil, de plată a pensiei alimentare în procent complet de 25% și de respectare a obligației unui domiciliu legal declarat și complet valabil pe întreaga perioadă de acordare a acestui permis.

12. Petenta arată că a contactat Inspectoratul General pentru Imigrări, căruia i-a trimis și dovezi însă demersurile ei au rămas fără rezultat.

13. Petenta arată că exercită autoritatea exclusivă asupra copilului prin sentința civilă nr. 4355/12.04.2017, din procesul de custodie derulat în perioada 2016-2017 împotriva tatălui copilului, dosar nr. 23794/300/2016 aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București.

14. Referitor la corectitudinea/legalitatea eliberării unui permis de ședere pe teritoriul României în calitate de membru de familie al cetățenilor români, petenta reclamă decizia instituției de a elibera permis de ședere tatălui copilului, favorizându-l pe acesta și discriminând și ignorând drepturile petentei și ale copilului, întrucât încalcă obligațiile și hotărârea judecătorească referitoare la plata procentului de pensie alimentară care i se cuvine copilului, de 25% din salariul părintelui, prin acordarea permisului de ședere tatălui, în calitate de membru de familie al cetățenilor români. Astfel, nu s-a verificat și nu i s-a solicitat acestuia să probeze dacă într-adevăr locuiește cu forme legale (contracte de închiriere/comodat înregistrate la ANAF) în țara pentru care solicită permis de ședere pe întreaga perioadă de valabilitate a acestui document, și nu s-a aplicat hotărârea judecătorească de plata a pensiei alimentare în cuantum de 25% din salariul tatălui, nu i s-au solicitat adeverințe de salariat în baza cărora să se verifice dacă respectivul își îndeplinește obligația legală complet, fiind acceptată aleatoriu orice sumă plătește acesta ca pensie alimentară, cu mult sub cea cuvenită.

15. Petenta arată că tatăl copilului solicită din 5 în 5 ani acest permis, în baza căruia beneficiază de drept de ședere și de muncă pe teritoriul României și de liberă circulație în spațiul european, depunând un contract de închiriere valabil temporar, pe care odată ce își primește permisul de ședere nu îl prelungește, neinformând instituția despre situația sa locativă adevărată, și totodată face o dovadă a unei sume transferate lunar ca pensie alimentară, nefiindu-i cerut să probeze de fapt ce salariu are și dacă plătește procentajul total convenit copilului prin hotărârea judecătorească.

16. Petenta reclamă complicitatea instituției întrucât în repetate rânduri, începând cu anul 2013, ea a adus la cunoștință prin email sau a reclamat personal caracterul ilegal, bizar al acordării permisului de ședere, întrucât tatăl nu respectă complet condițiile pe care instituția le-a motivat ca luate în considerare la acordarea dreptului acestuia de a locui și munci pe teritoriul țării, și anume consecvența locuirii pe teritoriul României prin contracte de închiriere valide înregistrate la ANAF (și nu doar a unui contract temporar inițial în vederea acordării permisului pe care nu îl prelungește ulterior, neanunțând instituția despre schimbarea domiciliului sau absența domiciliului legal) și plata pensiei alimentare.

17. Se arată că atât în anul 2013 cât și în 2018 instituția a dispus instituției Protecției copilului să facă o vizită pentru a certifica existența și domiciliul copilului (formalitate în vederea acordării permisului tatălui), la ambele vizite petenta dând o declarație că tatăl nu își îndeplinește obligațiile de plată a pensiei alimentare, conform procentului impus în hotărârea judecătorească, nu are grijă de copil, le contactează extrem de rar și nu oferă niciun fel de ajutor, și devine agresiv și violent față de petentă și de copil în cazul în care îi solicită să le ajute/să cumpere cele necesare pentru copil. Pe aceste declarații petenta nu a primit număr de înregistrare și ca atare nu are o certitudine că au fost transmise la dosar sau că au fost luate în considerare.

18. Petenta reclamă lipsa de cooperare din partea autorităților de a verifica și corobora intrările și ieșirile din țară, cât și rămânerea pe o perioadă îndelungată pe teritoriul altui stat, unde de altfel a fost reclamat că locuiește și lucrează în prezent. De asemenea, petenta reclamă complicitatea autorităților de a acorda drepturi unei persoane care a devenit tată doar cu intenția de a obține viză pe perioadă îndelungată în spațiul UE, acesta primind drepturi egale cu ale unui cetățean român.

19. În concluzie, petenta apreciază că a fost ignorată de autorități și consideră această situație discriminatorie față de ea și copilul acesteia, instituția dând dovadă de incompetență, nepăsare și complicitate deoarece îl favorizează pe tatăl copilului în detrimentul bunăstării copilului. Petenta solicită să se constate fapta de discriminare la care a fost supusă.

20. În susținerea celor menționate în petiție, petenta a depus următoarele înscrisuri, în fotocopie: permisul de ședere al tatălui copilului, certificatul de naștere al copilului, solicitarea adresată pe e-mail către IGI pentru a verifica legalitatea domiciliului tatălui și alte solicitări adresate instituției, print-screen ale discuțiilor între părinții copilului în care petenta este șantajată să încheie contract de comodat pentru a primi banii de pensie alimentară, hotărârile judecătorești în urma procesului de custodie și de reducere a dreptului de vizită, alte înscrisuri (filele 3 verso -34 la dosar).

Susținerile părții reclamate

21. În ședința de audieri din data de 27.03.2023 reclamata solicită admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pe motiv că CNCD nu este competent să soluționeze actele emise de IGI și nici să se pronunțe asupra emiterii acestor acte.

22. În punctul de vedere comunicat la dosar, partea reclamată consideră că la data de 22.01.2018, cetățeanul guinean ..... a solicitat prelungirea dreptului de ședere temporară în calitate de membru de familie al unui cetățean român. În urma analizării situației de fapt și de drept, Inspectoratul General pentru Imigrări a dispus în mod legal prelungirea dreptului de ședere al cetățeanului străin pe teritoriul României, începând cu data de 23.01.2018 până la 22.01.2023, constatând astfel că sunt îndeplinite condițiile generale și speciale pentru prelungirea dreptului de ședere, prevăzute la art. 50 alin. 2 și art. 51 alin. 2 coroborat cu art. 62 alin. 3 lit. d) din OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare.

23. În acest context, cetățeanului străin i-a fost emis permisul de ședere temporară, în conformitate cu prevederile art. 107 alin. 1 lit. a) din OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, conform art. 62 alin. 3 lit. b) și d) din OUG nr. 194/2002, „Străinilor membri de familie ai unui cetățean

român li se poate prelungi dreptul de ședere, dacă cetățeanul român, potrivit legii, are domiciliul sau reședința în România, astfel: b) pentru parteneri, dacă: (i) prezintă certificatul de naștere al copilului; (ii) atât străinul, cât și cetățeanul român fac dovada că sunt necăsătoriți; (iii) fac dovada conviețuirii cu cetățeanul român; (...) d) pentru rudele de gradul I în linie ascendentă ale cetățeanului român sau ale soțului/soției acestuia, dacă prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie. În situația în care străinul este părinte al unui minor cetățean român, acesta trebuie să facă dovada faptului că minorul se află în întreținerea sa sau că există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate.

24. Reclamata apreciază că, prin folosirea, în norma juridică enunțată, a conjuncției disjunctive "sau", legiuitorul a intenționat să reglementeze două situații speciale de prelungire a dreptului de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei, pentru străinul care este părinte al unui minor cetățean român, respectiv: „minorul se află în întreținerea sa *sau* există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate”. Pe cale de consecință, faptul că autoritatea părintească asupra minorei este exercitată exclusiv de către mamă, nu a putut constitui motiv de respingere a prelungirii dreptului de ședere temporară pentru tatăl ....., atâta vreme cât, prin sentința civilă cu nr. 4355/12.04.2017 a Judecătoriei Sectorului 2 București, s-a stabilit în sarcina străinului, obligația plății unei pensii de întreținere. Din extrasul de cont emis de Garanti Bank anexat la cererea de prelungire a dreptului de ședere, care reflectă operațiunile bancare efectuate, a rezultat că străinul a transferat lunar pensia alimentară stabilită de instanță în contul fostei partenere. În contextul tuturor aspectelor menționate, soluția aprobată la nivelul structurii teritoriale pentru imigrări, a fost dispusă în conformitate cu prevederile legale în materia străinilor.

25. Totodată, se arată că, potrivit evidențelor electronice din Sistemul Integrat de Management al Străinilor, acesta figurează cu permisul de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în calitate de membru de familie al unui cetățean român ca fiind expirat la data de 22.01.2023, fără a mai avea în prezent un drept de ședere reglementat de către Inspectoratul General pentru Imigrări, pe teritoriul României.

26. În concluzie, reclamata consideră că, în prezenta cauză, nu există nicio formă de discriminare cu privire la modalitatea de acordare a prelungirii dreptului de ședere al străinului pe teritoriul României, aceasta fiind stabilită potrivit normelor juridice în vigoare la data aplicării.

27. De asemenea, reclamata arată că, pentru persoana în cauză, în anul 2018 dreptul de ședere i-a fost emis în mod legal și, începând cu anul 2023, acestei persoane nu i s-a mai prelungit dreptul de ședere pe teritoriul României. În această situație, petiția este lipsită de obiect.

28. În susținerea celor menționate în petiție, reclamata a depus următoarele înscrisuri: cerere de prelungire a dreptului de ședere temporară – an 2018, (filele 46-106 la dosar).

IV. Motivele de fapt și de drept

29. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Legislația internă

Constituția României

Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

Art. 4 alin. (2)

„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Egalitatea în drepturi

Art. 16

*„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”*

OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

„(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 20

(6) „Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”

Legislație internațională

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 14

Interzicerea discriminării

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul nr. 27 din 7 februarie 2024 publicată în Monitorul Oficial, Partea I

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că *„principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”*.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că *„principiul egalității consacrat de art. 16 alin.*

(1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

✓ la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,

✓ la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

În analiza excepțiilor invocate în prezenta cauză:

30. În fapt, Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație invocată de petentă prin care aceasta reclamă modalitatea de acordare a prelungirii dreptului de ședere al unui cetățean străin pe teritoriul României, petenta considerând că tatăl copilului său a fost favorizat la acordarea permisului de ședere temporară, precedat de acordarea dreptului de ședere în calitate de membru de familie al unui cetățean român, deoarece acesta nu respectă condițiile de acordare, atât în ceea ce privește consecvența locuirii pe teritoriul României cât și cea referitoare la plata pensiei de întreținere către copil, stabilită în sarcina părintelui conform hotărârii judecătorești.

31. Se ia act de invocarea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată în cauză, atât din oficiu de către Colegiul director cât și de partea reclamată.

Luând act de plângere, astfel cum a fost formulată, CNCD a invocat din oficiu, în ședința de audieri a părților, excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pe motiv că, raportat la obiectul petiției, CNCD nu are competența materială să se pronunțe asupra modalității de acordare/prelungire a dreptului de ședere temporară pe teritoriul României și a emiterii permisului de ședere în acest sens, acesta fiind un act administrativ. Cu aceeași susținere a venit și partea reclamată în punctul său de vedere depus la dosar.

32. În drept, luând act de petiție astfel cum a fost formulată, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform prevederilor din Procedura Internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

33. În conformitate cu dispozițiile art. 62 din Procedura Internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor de procedură și de fond care nu mai implică analiza*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate în procedură.

34. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială în procedură a fost pusă în dezbateră părților în ședința de audieri din data de 27.03.2023, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 Excepția de necompetență poate fi invocată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art.31.

Art. 31(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră părților pentru respectarea principiului contradictorialității.

(2) În situații excepționale, vădita necompetență se pune în dezbateră, în scris, petentului, fără a acorda un termen de citare dacă nu este posibilă prezentarea părților, dar cu posibilitatea părților, dar cu posibilitatea depunerii de către petent a unui punct de vedere în termen de 10 zile.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

35. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

36. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

37. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

38. De asemenea, în analiza cauzei, Colegiul director se raportează și la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, care a reținut că: „*prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative*”.

39. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus-amintită că, în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, CNCD poate să constate existența unor situații

discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate.

40. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

41. Astfel procedând, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

42. Ori, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

43. Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță, aspectele din sesizare pun în discuție emiterea actelor personale de către Inspectoratul General pentru Imigrări (prin structura sa teritorială), care include și modalitatea de acordare a prelungirii dreptului de ședere al străinului pe teritoriul României, atribute ce nu intră în competența CNCD. Este evident că acel comportament considerat discriminatoriu și care este sancționabil contravențional nu poate fi echivalat sau asimilat cu situația ce a implicat o soluție aprobată la nivelul structurii teritoriale a Inspectoratului General pentru Imigrări, care a fost dispusă în conformitate cu prevederile legale în materia străinilor, respectiv OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petentă este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

44. Coroborând aceste aspecte fundamentale incidente petiției deduse soluționării, Colegiul director constată că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza elementele reclamate de petentă cu privire la comportamentul discriminator și/sau privilegiat al unei norme juridice și aplicarea acesteia, și nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit.

45. Este evident că, în ceea ce privește modalitatea de acordare a prelungirii dreptului de ședere al cetățeanului străin pe teritoriul României și emiterea permisului de ședere în acest sens, obiectul petiției nu este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu este competent să soluționeze cu privire la actele emise de Inspectoratul General pentru Imigrări în vederea

acordării dreptului de ședere pentru cetățenii străini și nici să se pronunțe asupra emiterii acestor acte.

46. Având în vedere cele mai sus arătate, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență materială invocată în procedură, obiectul petiției nefiind de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată.

47. Astfel, Colegiul director apreciază că admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării face de prisos analizarea fondului cauzei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, conform art. 29-32 din *Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor*, coroborată cu dispozițiile OG 137/2000 republicată.

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN– Membru

Redactat/Motivat: FL

Data: 06.08.2025

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

